

ΠΑΜΠΟΝΤΙΑΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Συντονιστική Επιτροπή Νεολαίας
Ερευνητικό Κέντρο Αγ.Γεωργίου Περιστερεώτα

2ος Πανελλήνιος Μαθητικός Διαγωνισμός για την Ιστορία των Ελλήνων του Πόντου

Δημοτικό 1ο Βραβείο: Μπαζδάνη Μαρία , 8ο Δημοτικό Σχολείο Σερρών

Προλογικό σημείωμα

Μετά από την επιτυχία και την ηθική ικανοποίηση που λάβαμε από τη διεξαγωγή του 1ου Πανελληνίου Μαθητικού Διαγωνισμού για την ιστορία των Ελλήνων του Πόντου, η Συντονιστική Επιτροπή Νεολαίας της Π.Ο.Ε. σε συνεργασία με το Ερευνητικό Κέντρο του Αγ. Γεωργίου Περιστερεώτα προχωρήσαμε στην υλοποίηση του 2ου Πανελληνίου Μαθητικού Διαγωνισμού.

Διαβάζοντας και παρατηρώντας τις εκθέσεις και τις ζωγραφίες, διαπιστώσαμε το ενδιαφέρον όλων των μαθητών για την ιστορία των Ελλήνων του Πόντου. Συμπεράναμε πως οι νέοι πλέον αναζητούν τις ρίζες, είτε επειδή μελετούν την ιστορία, είτε από τα βιώματα που εισέπραξαν από τους προγόνους τους και νοιώθουν την ανάγκη να τη διασώσουν σε μία εποχή που τα πάσης φύσεως συμφέροντα μας κατευθύνουν στη λήθη.

Το ενδιαφέρον, η έρευνα, η αναζήτηση, οι προβληματισμοί και το μεράκι των συμμετεχόντων του διαγωνισμού μας αποδεικνύουν πως η τεράστια πολιτισμική μας κληρονομιά μεταλαμπαδεύεται σε αντάξιους νέους που θα εργαστούν για τη μεγαλύτερη ανάδειξη της στο μέλλον.

Ευχαριστίες θέλουμε να απευθύνουμε στον Ενιαίο Διοικητικό Τομέα Θεμάτων Σπουδών Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης για την άρτια συνεργασία από τη στιγμή που καταθέσαμε το αίτημα της πραγματοποίησης του 1ου Πανελληνίου Μαθητικού Διαγωνισμού για την Ιστορία των Ελλήνων του Πόντου, μέχρι και σήμερα, που πλέον προετοιμάζουμε τον 3ο Πανελλήνιο Διαγωνισμό.

Στη Συντονιστική Επιτροπή Νεολαίας ολοκληρώνουμε τη δράση του διαγωνισμού παραδίδοντας στο κοινό το αναμνηστικό λεύκωμα με τα αποτελέσματα που έδωσαν σε εμάς την αισιοδοξία και τη θέληση για να συνεχίσουμε στον 3ο Πανελλήνιο Μαθητικό Διαγωνισμό.

Συντονιστική Επιτροπή Νεολαίας Π.Ο.Ε

Ο 2ος Πανελλήνιος Μαθητικός Διαγωνισμός για την Ιστορία των Ελλήνων του Πόντου αφιερώνεται στη μνήμη του Δημήτρη Αθανασιάδη, καθηγητή της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και προέδρου του Συνδέσμου Ποντίων Καθηγητών. Οι διοργανωτές αυτού του Διαγωνισμού αποφάσισαν να τιμήσουν τη μνήμη του Αθανασιάδη, θέλοντας να δηλώσουν με τον τρόπο αυτό την εκτίμηση τους στον άοκνο αγώνα του μαχόμενου εκπαιδευτικού για να καλυτερέψει μέσα από την καλλιέργεια των μαθητών την ίδια την κοινωνία. Ο εκπαιδευτικός, που συχνά απαξιώνεται ο ρόλος του, είναι εκείνος από τον οποίο το παιδί μπορεί να γεμίσει με όνειρα, ελπίδες και ιδανικά. Όλοι οι νέοι, ως μαθητές, έχουν κάποιον καθηγητή να θυμούνται, ο οποίος τους επηρέασε κάποτε σημαντικά στη ζωή τους και τους βοήθησε να ακολουθήσουν κάποιον σωστό δρόμο.

Ο Αθανασιάδης δεν υπήρξε μόνο ανύστακτος εργάτης της μάθησης, της καλλιέργειας και της παιδείας. Υπήρξε και ακούραστος λαογράφος αλλά και έντιμος εργάτης της ποντιακής Ιδέας, καθώς διακόνησε την Ιδέα αυτή επιτυχώς, από διάφορες θέσεις. Στο πρόσωπο λοιπόν του Αθανασιάδη, που από την πρώτη στιγμή συμμετείχε με χαρά, μαζί με την κόρη του, στην αξιολόγηση των εργασιών αυτού του θεσμού, τιμούμε τον έντιμο εργάτη της εκπαίδευσης και του πολιτισμού. Τιμούμε στο πρόσωπο του, όλους τους αθόρυβους εργάτες της Ποντιακής Ιδέας που δουλεύουν με κόπο και πολλές θυσίες στα κατά τόπους σωματεία της Ομοσπονδίας μας.

ΧΑΝΤΑΒΑΡΙΔΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ - ΓΡΗΓΟΡΗΣ
ΤΟΥ ΕΣΚΡΑΤΗ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
ΤΑΞΗΣ ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΥΡΟΔΕΝΔΡΙΟΥ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΤΙΤΛΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: Ο ΜΟΥΤΟΣ ΚΑΙ Η ΠΑΡΑΔΟΣΗ
ΣΤΟΥ ΜΟΥΤΟΥ

Δημοτικό 2ο Βραβείο: Χανταβαρίδης Χρήστος - Γρηγόρης, Δημοτικό Σχολείο Μαυροδενδρίου

Φτάσαμε αισίως στην βράβευση των διακριθέντων εργασιών του 2^{ου} Μαθητικού Διαγωνισμού, ενώ βρίσκεται σε εξέλιξη ο 3^{ος}. Είναι ένας νέος θεσμός που εντάχθηκε στις δραστηριότητες του Ερευνητικού Κέντρου του Αγίου Γεωργίου Περιστερώτα και ο οποίος γίνεται σε συνεργασία με την Συντονιστική Επιτροπή Νεολαίας της Παμποντιακής Ομοσπονδίας Ελλάδος. Κρίνουμε ότι η θεσμοθέτηση ενός τέτοιου διαγωνισμού έχει πολλαπλά οφέλη για την ατομική και τη συλλογική μνήμη. Πρωτίστως, όμως, είναι μια πολιτική πράξη. Δηλώνει την στέρεα θέληση να μην ξεχάσουμε την ιστορία μας και το ίδιο ζητούμε να κάνουν και οι λειτουργοί του επίσημου ελληνικού κράτους. Αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο ο Διαγωνισμός γίνεται με την συνεργασία του Υπουργείου Παιδείας.

Τα ιστορικά γεγονότα επιδέχονται συνήθως πάνω από μια ερμηνεία. Η ιστορία ως επιστήμη δέχεται πολλαπλές αφηγήσεις. Η κυρίαρχη αφήγηση που είναι επιλογή αυτών που έχουν την εξουσία να την επιβάλλουν, σκεπάζει ουσιαστικά τις υπόλοιπες, οι οποίες ενίοτε βρίσκονται πιο κοντά στην αλήθεια. Αυτήν τη δική μας τραγική αλήθεια αναδεικνύει ο Πανελλήνιος Μαθητικός Διαγωνισμός. Αξίζει τέλος να σημειωθεί ότι ο φετινός Διαγωνισμός είναι αφιερωμένος στη μνήμη του εκπαιδευτικού Δημήτρη Αθανασιάδη, ενός αφοσιωμένου εργάτη της Ποντιακής Ιδέας, ο οποίος ανέδειξε από το δικό του μετερίζι τον ποντιακό πολιτισμό. Ήταν μάλιστα ένας από τους αξιολογητές των εργασιών του 1^{ου} Διαγωνισμού. Η απόφαση μας να αφιερώσουμε τον φετινό Διαγωνισμό στη μνήμη του δηλώνει ότι τιμούμε τις άοκνες και αγνές προσπάθειες που κάνει ο καθένας για να αναδείξει την ιστορία και τον πολιτισμό του Πόντου.

Θερμά συγχαρητήρια στους βραβευθέντες αλλά και σ' όλους τους συμμετέχοντες.

*Θεοδόσιος Κυριακίδης
Υπεύθυνος Ερευνητικού Κέντρου
Αγίου Γεωργίου Περιστερώτα*

Συνεχίζοντας την προσπάθεια που πλέον έχει γίνει θεσμός η Συντονιστική Επιτροπή Νεολαίας της Παμποντιακής Ομοσπονδίας Ελλάδος σε συνεργασία με το Ερευνητικό Κέντρο Αγ. Γεωργίου Περιστερώτα, πραγματοποίησε τον 2ο Πανελλήνιο Μαθητικό Διαγωνισμό για την ιστορία των Ελλήνων του Πόντου.

Οι δημιουργίες που περιέχει το λεύκωμα, δείχνουν την ευαισθητοποίηση των νέων για τον πολύπαθο Ποντιακό Ελληνισμό.

Με την πάροδο του χρόνου γινόμαστε ολοένα και πιο αισιόδοξοι καθώς οι συμμετοχές αυξάνονται, αποδεικνύοντας ότι οι νέοι έχουν συνείδηση της ταυτότητας τους. Με την έρευνα, την αναζήτηση και την κατάθεση των απόψεων τους, συμβάλουν στο να παραμείνει άσβεστη η φλόγα της μνήμης και του παρελθόντος, ώστε να παραδοθεί στις μεταγενέστερες γενιές.

*Γρηγόρης Κεσαπίδης
Πρόεδρος Σ.Ε.Ν*

Εκ μέρους του Δ.Σ της Παμποντιακής Ομοσπονδίας Ελλάδος, εκφράζω την χαρά και την ικανοποίησή μου, που ο Πανελλήνιος Μαθητικός Διαγωνισμός για την ιστορία των Ελλήνων του Πόντου που προκηρύσσεται από το Υπουργείο Παιδείας έγινε πλέον θεσμός.

Έτσι και το χρόνο αυτό πραγματοποιείται ο δεύτερος διαγωνισμός με συμμετοχή 375 παιδιών από τις τρεις βαθμίδες της εκπαίδευσης (Δημοτικό-Γυμνάσιο-Λύκειο) που προέρχονται από όλον τον Ελλαδικό χώρο. Θα δοθούν 30 συνολικά βραβεία ανά 10 σε κάθε βαθμίδα εκπαίδευσης.

Η σημασία του μαθητικού αυτού διαγωνισμού είναι πολύ μεγάλη, διότι, με αυτόν τον τρόπο επιτυγχάνεται η αναζήτηση της γνώσης της ιστορίας των Ελλήνων του Πόντου διαμέσου των κειμένων και της ζωγραφικής, που πραγματοποιούνται από τα παιδιά. Θα ήθελα να ευχαριστήσω όλα τα παιδιά που πήραν μέρος στον διαγωνισμό και ότι η συμμετοχή τους δείχνει το ενδιαφέρον τους για την γνώση της ιστορίας των Ελλήνων του Πόντου.

Θα ήθελα επίσης να συγχαρώ την νεολαία της Παμποντιακής Ομοσπονδίας Ελλάδος, γιατί είχε την πρωτοβουλία για την διοργάνωση του μαθητικού αυτού διαγωνισμού και γιατί επιμένει να το διοργανώνει κάθε χρόνο. Επ' ευκαιρία θα ήθελα να αναφερθώ στο πάγιο αίτημα του ποντιακού ελλητισμού, να διδάσκεται δηλαδή η πλούσια ιστορία του ποντιακού ελλητισμού ευρύτερα σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης.

Γεώργιος Παρχαρίδης
Καθηγητής Ιατρικής ΑΠΘ
Πρόεδρος Παμποντιακής Ομοσπονδίας
Ελλάδος

Δημοτικό 3ο Βραβείο: Μαυρόπουλος Θεόφιλος, 8ο Δημοτικό Σχολείο Σερρών

Δημοτικό 3ο Βραβείο: Μαυροφρύδου Αλεξάνδρα, 8ο Δημοτικό Σχολείο Σερρών

Ως Πρόεδρος της Επιτροπής Αξιολόγησης των γραπτών δοκιμών, στα πλαίσια του δεύτερου διαγωνισμού, έτους 2010, μεταξύ μαθητών δημοτικού, Γυμνασίων και Λυκείων, για την ιστορία και την κουλτούρα του Ποντιακού Ελληνισμού, βρίσκομαι στην πολύ ευχάριστη θέση να εκφράσω τα συγχαρητήρια της επιτροπής προς όλους, όσους συμμετείχαν στην πρωτοποριακή αυτή δραστηριότητα.

Κατ' αρχήν, στην συντονιστική επιτροπή της Νεολαίας της Π.Ο.Ε. και στο Ερευνητικό Κέντρο Αγίου Γεωργίου Περιστερέωτα, για την λαμπρή πρωτοβουλία οργάνωσης αυτού του διαγωνισμού, με κριτήρια παιδαγωγικά, που να ανταποκρίνονται στις ιδιαιτερότητες και στις πνευματικές ικανότητες των μαθητών κάθε βαθμίδας.

Έπειτα, στους μαθητές και στις μαθήτριες των σχολείων, για το ζήλο, με τον οποίο εργάστηκαν και παρουσίασαν αξιόπαινες εργασίες, όπου διαπιστώσαμε και θαυμάσαμε αγνές συναισθηματικές εξάρσεις και υψηλούς διανοητικούς στοχασμούς.

Ως επιτροπή είμαστε κατασυγκινημένοι, τόσο από τις νέες γενιές των επιστημόνων, όσο και από τους μαθητές και μαθήτριες των σχολείων μας, για τον πνευματικό οπλισμό, την προθυμία και την προσήλωση τους στην εθνική μας κληρονομιά.

*Ευστάθιος Πελαγίδης
Καθηγητής Πανεπιστημίου
Δυτικής Μακεδονίας
πρόεδρος επιτροπής αξιολόγησης*

Η Συντονιστική Επιτροπή Νεολαίας της Παμποντιακής Ομοσπονδίας Ελλάδος και το Ερευνητικό Κέντρο του Σωματείου «Άγιος Γεώργιος Περιστερεύτα» διοργανώνουν τον 3ο Πανελλήνιο Μαθητικό Διαγωνισμό με θέμα την ιστορική πορεία των Ελλήνων του Πόντου, υπό την αιγίδα του υπουργείου Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων. Στόχος του διαγωνισμού είναι η ανάδειξη της ιστορίας των Ελλήνων του Πόντου και η ευαισθητοποίηση των νέων, ώστε μέσα από την αναζήτηση και την έρευνα να οδηγηθούν στην εθνική αυτογνωσία. Ο Διαγωνισμός απευθύνεται σε μαθητές Δημοτικού (Δ', Ε', ΣΤ' τάξης), Γυμνασίου, Γενικού Λυκείου, Επαγγελματικού Λυκείου, Επαγγελματικής Σχολής και η συμμετοχή σε αυτόν είναι προαιρετική.

Τα επιμέρους θέματα του διαγωνισμού για κάθε βαθμίδα είναι τα εξής:

Δημοτικό: Καλλιτεχνική εργασία. Να δημιουργήσετε τη δική σας ζωγραφιά και να αποδώσετε μέσα από αυτή εικόνες από τον Πόντο.

Γυμνάσιο: Παραγωγή Γραπτού Λόγου. Με βάση πληροφορίες που έχετε από τον οικογενειακό ή κοινωνικό περίγυρο να συντάξετε ένα αφηγηματικό κείμενο (έως 500 λέξεις) που να αναφέρεται στα δραματικά γεγονότα που έζησε ο ποντιακός ελληνισμός κατά τη δίωξή του από τις πατρογονικές του εστίες.

Γενικό Λύκειο, Επαγγελματικό Λύκειο, Επαγγελματική Σχολή: Παραγωγή Γραπτού Λόγου. Με αφορμή την 19η Μαΐου, ημέρα μνήμης της Γενοκτονίας του ποντιακού ελληνισμού, να συντάξετε ένα άρθρο (έως 600 λέξεις) στο οποίο να εξετάσετε εάν η διεθνής αναγνώριση της Γενοκτονίας που υπέστη ο ποντιακός ελληνισμός στις αρχές του προηγούμενου αιώνα, μπορεί να αφυπνίσει τους λαούς, έτσι ώστε στο μέλλον να μην επαναληφθούν τέτοιου είδους ενέργειες.

Όροι διαγωνισμού: Σε κάθε εργασία πρέπει να αναγράφονται με κεφαλαία γράμματα - στο πάνω αριστερό τμήμα της κόλλας των γραπτών εργασιών ή στο πίσω μέρος της ζωγραφιάς- τα παρακάτω στοιχεία: Επώνυμο και όνομα μαθητή. Όνομα πατέρα. Όνομα μητέρας. Τάξη. Σχολείο. Ταχυδρομική Διεύθυνση. Τηλέφωνο. E-mail

Τίτλος εργασίας. Οι εργασίες ζωγραφικής πρέπει να σχεδιαστούν σε χονδρό χαρτί σχεδίου.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να αποστείλουν τις εργασίες τους έως την 30η Ιουλίου 2011 στη διεύθυνση: Παμποντιακή Ομοσπονδία Ελλάδος, Λ. Νίκης 1, Τ.Κ. 54624 Θεσσαλονίκη.

Οι εργασίες θα αξιολογηθούν από επιτροπή εκπαιδευτικών, μελών της Παμποντιακής Ομοσπονδίας. Τα αποτελέσματα θα ανακοινωθούν τον Οκτώβριο του 2011 και τα βραβεία θα απονεμηθούν σε ειδική τελετή τον Ιανουάριο του 2012. Όλοι οι συμμετέχοντες θα λάβουν ένα αναμνηστικό δίπλωμα, οι δέκα καλύτερες εργασίες κάθε βαθμίδας θα λάβουν, ως βραβείο, ένα βιβλίο ενώ οι τρεις καλύτερες εργασίες κάθε βαθμίδας θα λάβουν χρηματικά έπαθλα ως εξής:

Δημοτικό

- 1ο βραβείο 300 ευρώ
- 2ο βραβείο 200 ευρώ
- 3ο βραβείο 100 ευρώ

Γυμνάσιο

- 1ο βραβείο 400 ευρώ
- 2ο βραβείο 300 ευρώ
- 3ο βραβείο 200 ευρώ

ΓΕΛ, ΕΠΑΛ, ΕΠΑΣ

- 1ο βραβείο 500 ευρώ
- 2ο βραβείο 400 ευρώ
- 3ο βραβείο 300 ευρώ

Για περισσότερες πληροφορίες οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επισκέπτονται την ιστοσελίδα

www.neolaia.poe.org.gr

Νικητές Δημοτικού

- 1ο Βραβείο: Μπαζδάνη Μαρία, 8ο Δημοτικό Σχολείο Σερρών.
- 2ο Βραβείο: Χανταβαρίδης Χρήστος-Γρηγόρης, Δημοτικό Σχολείο Μαυροδενδρίου.
- 3ο Βραβείο: Μαυρόπουλος Θεόφιλος και Μαυροφρύδου Αλεξάνδρα, 8ο Δημοτικό Σχολείο Σερρών.
- 4ο Βραβείο: Μάραντου Βασιλική, Δημοτικό Σχολείο Γ. Κοντάρης.
- 5ο Βραβείο: Δικμάνη Ειρήνη, 5ο Δημοτικό Σχολείο Δράμας.
- 6ο Βραβείο: Αποστολίδης Χρήστος, 5ο Δημοτικό Σχολείο Δράμας.
- 7ο Βραβείο: Μαμάτσιου Βασιλική-Καραγιορδανίδου Μαριαλένα, Δημοτικό Σχολείο Γ. Κοντάρης.
- 8ο Βραβείο: Καλημέρη Μαρία, Δημοτικό Σχολείο Γ. Κοντάρης.
- 9ο Βραβείο: Τοπαλίδου Κατερίνα, 8ο Δημοτικό Σχολείο Σερρών.
- 10ο Βραβείο: Κουρκουλιώτη Κατερίνα, 8ο Δημοτικό Σχολείο Κορίνθου.

Νικητές Γυμνασίου

- 1ο Βραβείο: Κιορίδου Ευστρατία, 1ο Γυμνάσιο Σερρών
- 2ο Βραβείο: Σπανίδης Νίκος, 9ο Γυμνάσιο Καλαμαριάς.
- 3ο Βραβείο: Πιστοφίδης Ιωάννης, 2ο Γυμνάσιο Χαριλάου.
- 4ο Βραβείο: Αποστολίδου Νικολέτα, 2ο Γυμνάσιο Άργους Ορεστικού.
- 5ο Βραβείο: Νομικού Χριστίνα, Γυμνάσιο Μεσαριάς Θήρας.
- 6ο Βραβείο: Παυλής Σωτήριος, Πειραματικό Γυμνάσιο Καλαμάτας.
- 7ο Βραβείο: Παντελίδου Ελένη, 2ο Γυμνάσιο Άργους Ορεστικού.
- 8ο Βραβείο: Φωτιάδου Φανή, 2ο Γυμνάσιο Φλώρινας.
- 9ο Βραβείο: Αλεξιάδου Εύα, 1ο Γυμνάσιο Τούμπας Θεσσαλονίκης.
- 10ο Βραβείο: Καλπακίδου Φωτεινή, 2ο Γυμνάσιο Αμπελοκήπων.

Νικητές Λυκείου

- 1ο Βραβείο: Βαρβέρης Νικόλαος, 1ο Γενικό Λύκειο Νάουσας.
- 2ο Βραβείο: Μελίτος Γεώργιος, 3ο Γενικό Λύκειο Σερρών.
- 3ο Βραβείο: Μαρέδη Αικατερίνη, 8ο Γενικό Λύκειο Βόλου.
- 4ο Βραβείο: Σιδερίδου Ελένη, 1ο Επαγγελματικό Λύκειο Ξάνθης.
- 5ο Βραβείο: Καραμήτρος Γεώργιος, 5ο Γενικό Λύκειο Λαμίας.
- 6ο Βραβείο: Μιμηκοπούλου Κυριακή, Γενικό Λύκειο Έλους Βλαχιώτη Λακωνίας.
- 7ο Βραβείο: Σπυρίδου Αικατερίνη, Λύκειο Ερωπού
- 8ο Βραβείο: Χατζηπαπαδοπούλου Όλγα, Αμερικανική Γεωργική Σχολή.
- 9ο Βραβείο: Μαντζίβης Κωνσταντίνος, 3ο Γενικό Λύκειο Πύργου.
- 10ο Βραβείο: Μπαριάμη Δήμητρα, Γενικό Λύκειο Έλους Βλαχιώτη Λακωνίας

Η απονομή των βραβείων στις δέκα καλύτερες συμμετοχές κάθε βαθμίδα καθώς και τα έπαθλα στους τρεις πρώτους νικητές θα δοθούν σε ειδική εκδήλωση που θα διοργανωθεί προσεχώς από τη Συντονιστική Επιτροπή Νεολαίας της Π.Ο.Ε.

Η απάντηση στο ερώτημα απορρέει αδιαμφισβήτητα από τον ορισμό του όρου γενοκτονία, έτσι όπως έχει διατυπωθεί στην εθνική έννομη τάξη. Συγκεκριμένα λοιπόν το εννοιολογικό περιεχόμενο του όρου Γενοκτονία καθορίζεται από τις Διεθνείς συνθήκες ως η συστηματική εξολόθρευση, ολική ή μερική μιας Εθνικής, Φυλετικής ή Θρησκευτικής ομάδας.

Σύμφωνα δε με το διεθνές δίκαιο η γενοκτονία συνιστά το βαρύτερο έγκλημα, κατά του ανθρωπίνου γένους και γι' αυτό το λόγο, δεν τυγχάνει παραγραφής εν ουδεμία περιπτώσει. Μάλιστα το εν λόγω αποτέλεσε τον δικαιολογητικό λόγο της επιβολής ιδιαιτέρων σκληρών ποινών στους εγκληματίες του Β' Παγκοσμίου Πολέμου κατά τη δίκη της Νυρεμβέργης. Απ' όλα τα ανωτέρω συμπεραίνουμε λοιπόν πως η διεθνής έννομη τάξη προσδίδει ιδιαίτερη απαξιωτική βαρύτητα στην γενοκτονία και επιφυλάσσει άκρως αυστηρές κυρώσεις στους εμπλεκόμενους.

Η αιτιολογική βάση αυτής της στάσης της Διεθνούς Κοινότητας ανάγεται σε διττό επίπεδο. Αφ' ενός αποβλέπει στην σκληρή τιμωρία όσων προέβησαν σε τέτοιου είδους εγχειρήματα, αλλά και σε όσους θα επιχειρήσουν παρόμοια στο μέλλον και αφετέρου στην αφύπνιση των λαών όλης της υφηλίου για το ειδεχθές αυτού του εγκλήματος, αλλά και για την ανάγκη παγκόσμιας συλλογικής δράσης για την καταπολέμησή του.

Εμμένοντας στο δεύτερο σκέλος και συναρτώντας το με τη γενοκτονία των Ποντίων, η οποία αποτέλεσε αδιαμφισβήτητο γεγονός, καθώς τα τεκταινόμενα και διαπραχθέντα τότε, εκπληρώνουν την εννοιολογική υπόσταση του όρου, τότε καταφάσκουμε την ιδιαίτερη αφυπνιστική επίδραση του γεγονότος της διεθνώς αναγνώρισης στους λαούς, ώστε μελλοντικά να αποτραπούν παρόμοιες ενέργειες.

Συγκεκριμένα μια τέτοιου είδους αναγνώριση θα καταστήσει διάχυτη την πεποίθηση στους λαούς της οικουμένης, πως η διεθνής κοινότητα δεν αδρανεύει, δεν κωλυσιεργεί, δεν μεροληπτεί, δεν ποδηγετείται από διακρατικά συμφέροντα, αλλά μάχεται για την εδραίωση του διεθνούς δικαίου και των ανθρωπιστικών αξιών. Συνεπώς και οι λαοί παραδειγματισόμενοι και αποβλέποντας στην ύπαρξη ισχυρής διεθνούς νομικής προστασίας, θα αγωνιστούν και αυτοί με την σειρά τους στο μέτρο των δυνάμεών τους για την εξάλειψη του φαινομένου.

Επιπλέον η διεθνής συναίνεση για την αναγνώριση της Ποντιακής γενοκτονίας θα οδηγήσει συνακόλουθα στην καταχώρηση του όρου στα ιστορικά εγχειρίδια παγκοσμίως. Έτσι ο μελετητής της ιστορίας και ιδιαίτερα τα νέα παιδιά, οι μελλοντικοί κάτοικοι της γης, αντικρίζοντας εκείνα τα κτηνώδη γεγονότα, εκείνες τις θλιβερές σελίδες, εκείνα τα μελανά σημεία στον γαλάζιο ουρανό της ανθρωπίνης ιστορίας και συναρτώντας τα με τον όρο γενοκτονία θα αηδιάσουν, θα αγανακτήσουν, θα αφυπνιστούν. Τότε και το αίμα των τότε αδίκως σφαγιασθέντων Ποντίων θα βρει δικαίωση. Και η δικαίωση δεν θα εντοπίζεται στην εκδίκηση, αλλά στην οικουμενική δράση, στην παγκόσμια συναίνεση για την εξάλειψη των γενοκτονιών και για την διεθνή έμπρακτη αναγνώριση και εδραίωση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ως αξιών οικουμενικών και πανανθρώπινων.

Λύκειο 1ο Βραβείο: Βαρβέρης Νικόλαος, 1ο Γενικό Λύκειο Νάουσας.

Δημοτικό 4ο Βραβείο: Μάραντου Βασιλική, Δημοτικό Σχολείο Γ. Κοντάρης.

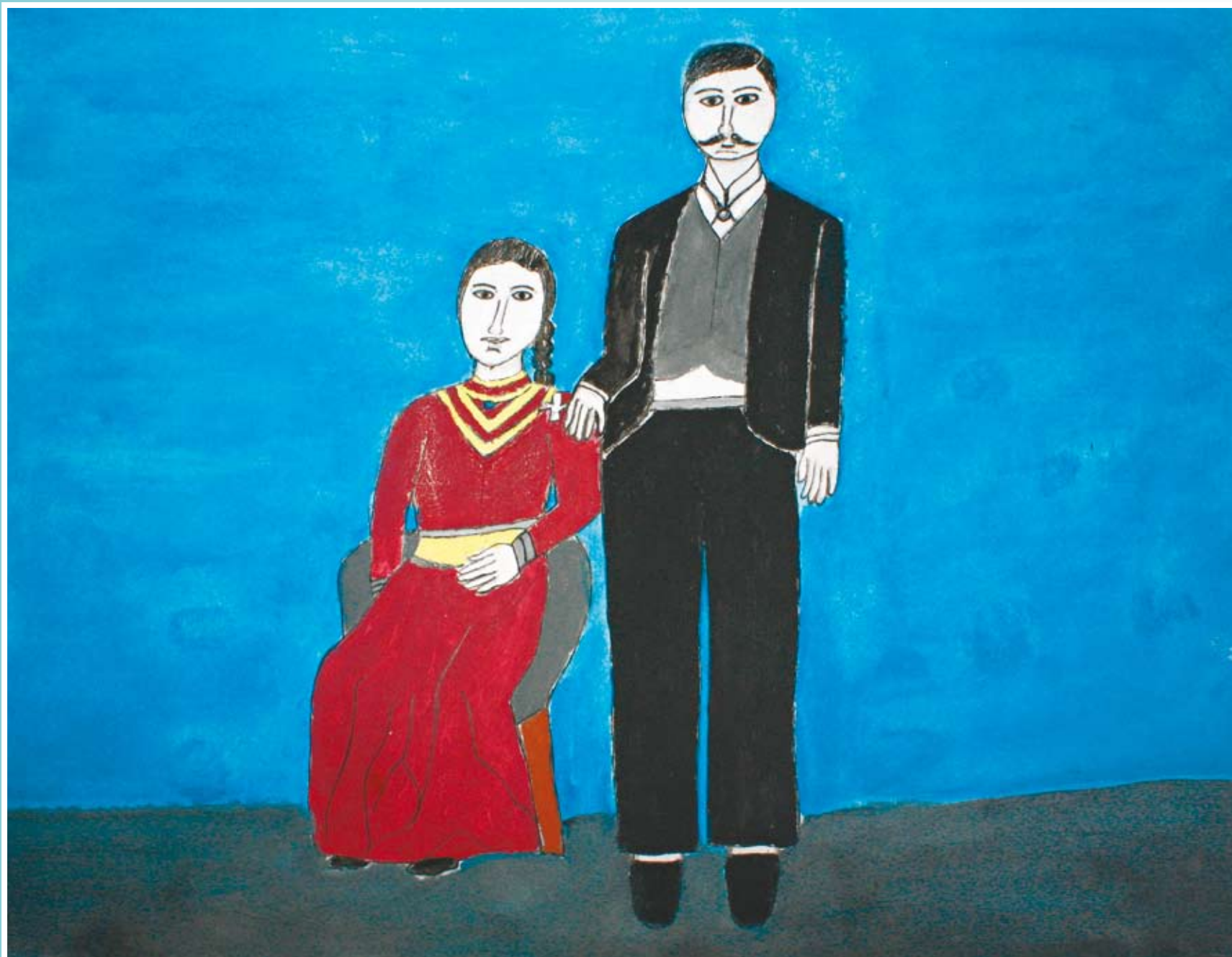
Σπουδαία, αν μη τι άλλο ημέρα η 19η Μαΐου. Οι μαθητές της τρίτης λυκείου εξετάζονται πανελλαδικά στα μαθήματα κατεύθυνσης. Είναι λοιπόν μάλλον απίθανο να δώσουν προσοχή στα «βαρετά» κείμενα που θα αναγνωστούν κατά τόπους (κάπου θα εξαιρεθούν, το δίχως άλλο) με θέμα την γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου. Σαφώς ο πόνος ενός ξεριζωμένου και βασανισμένου λαού φαντάζει παλιός και άκαιρος στα μυαλά των μαθητών που «βασανίζονται» με φροντιστήρια και ξενύχτια διαβάσματος για την είσοδο στα πανεπιστήμια.

Δεν είναι δυνατό να υποτιμηθεί η σημασία των εξετάσεων, όμως εξυπηρετούν υποτίθεται την παιδεία και, ως γνωστόν, άνθρωπος δίχως μνήμη είναι άνθρωπος δίχως παιδεία. Δεν είναι θέμα ιστορίας, η Γενοκτονία, ούτε αυτή, ούτε καμία άλλη, είναι θέμα μνήμης, ή παιδείας. Οι Γενοκτονίες διδάσκουν ή ορθότερα, πρέπει να διδάσκουν στους λαούς που δεν τις υπέστησαν κι όμως κινδυνεύουν να τις υποστούν, ή χειρότερα κινδυνεύουν να τις διαπράξουν, πως όσες ομορφιές και αν έχει η σημερινή «τέλεια» ζωή, η ευμάρεια και ο υπερκαταναλωτισμός που μας θαμπώνουν δεν πρέπει να μας κάνουν να ξεχνούμε πως ακριβώς δίπλα μας, λαοί δεν ξέχασαν, μοιρολογούν, ή για να χρησιμοποιήσω τα λόγια ενός Πόντιου πρόσφυγα «στον τόπο που γεννήθηκαν, στον τόπο που μεγάλωσαν και μέσα από αυτούς τους ίδιους τους τάφους, η ακόμα και από την προσφυγιά κραυγάζουν: Ακούστε, λαοί, εμείς θα περιμένουμε εκεί στον αιώνα τον άπαντα, στα δικά μας χρώματα. και θα μαρτυρούμε, κάθε ημέρα, όσο πάνω στη γη ζούνε άνθρωποι, ζητώντας δικαίωση, γιατί οι μεγαλύτερες και οι πιο αγαπημένες πατρίδες, οι αλησμόνητες, είναι οι χαμένες».

Ο υπογράφων, ας σημειωθεί ότι δεν έχει καταγωγή από τον Πόντο. Όμως ακόμη και η πλέον σκληρή, κυνική ψυχή δεν μπορεί παρά να συγκινηθεί όταν έρχεται σε επαφή με την αλήθεια. Ενάμισι εκατομμύριο Αρμένιοι και τριακόσιες χιλιάδες Έλληνες, νεκροί, δίχως να λογαριάσουμε τα τάγματα εργασίας και τις φάλαγγες εκτοπισμού, πράξεις που διέπραξαν ίσως οι Τούρκοι, ως σχέδια όμως εκπονήθηκαν από τα υψηλά διοικητικά κλιμάκια της ιμπεριαλιστικής Γερμανίας, της οποίας οι τράπεζες και οι επιχειρηματικοί κολοσσοί είχαν οικονομικά συμφέροντα και ανταγωνίζονταν τους Έλληνες και τους Αρμένιους εμπόρους. Είναι εξοργιστικό πως πέθαναν πάνω από δύο εκατομμύρια άνθρωποι και υπέφεραν σφοδρά λαοί μόνο και μόνο για τη χρήμα και την επιρροή των «δυνάμεων», που δεν δίστασαν να εκμεταλλευτούν τα αιώνια μίσση και τον εθνικισμό (Μεγάλη Ιδέα – Κίνημα Νεοτούρκων) δύο εθνών, τα οποία αν είχαν τις σωστές βάσεις και την παιδεία, θα επιδείκνυαν μεγάλα επιτεύγματα, πρόοδο και οικονομική ευημερία.

Όμως οι προσπάθειες τους δεν σταμάτησαν στο να αποκτείνουν τα γένη, αλλά και να σκοτώσουν την μνήμη μας, ευνοχίζοντας τις συνειδήσεις με την τεχνοκρατική παιδεία που μας επιβάλλει το σύστημά τους, με την πληθώρα των καταναλωτικών αγαθών και με τους εθνικισμούς που καλλιεργούν ώστε να κρύψουν την ενοχή τους. Έτσι δεν χάνουν την δυνατότητα να χρησιμοποιούν τις γενοκτονίες τους, διαπραττόμενες από τους ευ υπνώσει απαίδευτους λαούς που μετατρέπουν με τα γνωστά τους προπαγανδιστικά μέσα σε άβουλα υποχείρια.

Στον ψυχρό κόσμο των υπολογιστών υπάρχουν δύο ειδών μνήμες, η ραμ και η ρομ. Η ραμ μπορεί να δεχθεί όλες τις αναμνήσεις, όμως μόλις σβήσει ο υπολογιστής θα χαθούν, είτε είναι γενοκτονίες, είτε βασανισμοί, είτε δολοφονίες, είτε τάγματα εργασίας. Ακόμη και η πιο σημαντική ανάμνηση θα χαθεί από τη ραμ όταν πεθάνει το τμήμα της που τη θυμάται. Η ρομ αντίθετα αποθηκεύει τις μνήμες, τις κάνει κτήμα της ες αεί, τις αξιοποιεί, δεν επαναλαμβάνει τα λάθη που οδήγησαν σε πανωλεθρίες και χαλασμούς. Εμείς, οι σύγχρονοι εξελιγμένοι άνθρωποι, τι μνήμες έχουμε; Ραμ ή Ρομ;

Δημοτικό 5ο Βραβείο: Δικιάνη Ειρήνη, 5ο Δημοτικό Σχολείο Δράμας

Η ιστορία του ελληνισμού του Ευξείνου Πόντου ξεκίνησε με τον μύθο του Φρίξου και της Έλλης που ταξίδεψαν πάνω στο Χρυσόμαλλο Δέρασ για να αποφύγουν τη θυσία τους από τους Θεούς του Ολύμπου. Στο πέρασμα των αιώνων, η ακμαία αυτή ελληνική παροικία εδραίωσε την παρουσία της στα παράλια της Μαύρης Θάλασσας, μεγαλούργησε και ξεχώρισε για τον πολιτισμό της. Η αρχή του τέλους έγινε τη δεκάτη ενάτη (19η) Μαΐου 1919, ημέρα κατά την οποία το οργανωμένο σχέδιο εξόντωσης των Ποντίων από τους Νεότουρκους προσπάθησε και κατάφερα να «βάλει φρένο» στη μακραίωνη παρουσία του ελληνικού στοιχείου στον Ευξείνο Πόντο, μια μέρα που από τους πολλούς αναγνωρίζεται ως ημέρα Γενοκτονίας των Ποντίων.

Χιλιάδες ψυχές, τραυματίες, ορφανά και πρόσφυγες είναι ο τραγικός απολογισμός της βαρβαρότητας αυτής των Τούρκων, οι οποίοι δε δίστασαν να προβούν σε κακουργίες αποβλέποντας μονάχα στο συμφέρον του λαού τους. Η Γενοκτονία ήταν ένα προμελετημένο έγκλημα, το οποίο η Κυβέρνηση των Νεοτούρκων με συστηματικό τρόπο έφερε σε πέρας. Οι μέθοδοι που χρησιμοποίησε ήταν ο ξεριζωμός, η εξάντληση τις κακουχίες, τα βασανιστήρια, η πείνα και η δίψα και τα στρατόπεδα θανάτου στην έρημο. Ο τραγικός απολογισμός δεν αναφέρεται μόνο στις ανθρώπινες ψυχές που χάθηκαν, αλλά και στα άτομα εκείνα που στερήθηκαν τα αγαπημένα τους πρόσωπα, στις μητέρες που έχασαν τα παιδιά τους, στα παιδιά που έμειναν ορφανά όπως ακόμη και σε εκείνους τους ανθρώπους που είδαν τον τόπο τους και τα εδάφη των προγόνων τους να καταστρέφονται.

Η πολιτική εξόντωση των Νεοτούρκων στόχευε και στην αποδυνάμωση του πολιτικού φορτίου των Ποντίων. Η ποντιακή διάλεκτος είναι μία από τις λίγες διαλέκτους του ελληνικού λαού που έχει άμεση συνάφεια με την αρχαία ελληνική γλώσσα και κυρίως με την αρχαία Ιωνική. Πιστοποιείται, έτσι, η μακραίωνη πορεία των Ποντίων και η ελληνικότητά τους. Το γεγονός, όμως, ότι η ποντιακή διάλεκτος δεν κινείται πλέον σε συγκεκριμένα γεωγραφικά όρια δε σημαίνει ότι δε διασώζεται κιόλας. Οι Πόντιοι άλλωστε, έχουν αποδείξει πως διαθέτουν τις ψυχικές δυνάμεις να διατηρούν παρά τις δυσκολίες, τις παραδόσεις τους. Εξακολουθούν να μιλούν τη διάλεκτό τους και διαφυλάττουν τα ήθη και τα έθιμα τους, που τόσο άδικα στρατιωτικές και παραστρατιωτικές δυνάμεις του τουρκικού κράτους, προσπάθησαν να αφανίσουν. Όπως αναφέρει άλλωστε και ο Ενεπεκίδης «η Γενοκτονία των Ποντίων είναι βουβή, πονηρή, ανατολίτικη, δεν έχει θεωρητικά βάση, αλλά μάλλον πρακτικά, πλιατσικολογικά».

Οι εκτοπίσεις, οι εξορίες των κατοίκων ολόκληρων χωριών, των γυναικόπαιδων και των γερόντων μέσα στο χιόνι και την παγωνιά ήταν ένας φυσικός τρόπος εξόντωσης, καθώς οι άνθρωποι περπατούσαν για να πεθάνουν από το κρύο και τις κακουχίες, τον ευτελισμό της ανθρώπινης ψυχής και αξιοπρέπειας. Για όλους αυτούς, λοιπόν, τους ανθρώπους που έζησαν τις βαρβαρότητες των Τούρκων αλλά και για όλους εκείνους που έμειναν πίσω, έχοντας πάντα ζωντανή την ανάμνηση των χρόνων του προηγούμενου αιώνα, είναι αναγκαίο να αναγνωριστεί διεθνώς η ημέρα Γενοκτονίας που υπέστη ο ποντιακός ελληνισμός. Όχι μονάχα για να τιμωρηθούν οι θύτες και να δικαιωθούν τα θύματα, αλλά και για την αναγνώριση των προσπαθειών των Ποντίων να υπερασπιστούν τον τόπο τους και τον πολιτισμό τους, θυσιάζοντας και τη ζωή τους, με την αναγνώριση της ημέρας αυτής θα επέλθει επίσης και σεβασμός απέναντι στο λαό των Ποντίων που αναγνωρίστηκαν για να μην εξαφανιστεί το «κράτος» τους από το χάρτη.

Η διεθνής αναγνώριση του αφανισμού των Ποντίων, θα λειτουργήσει ως παράδειγμα προς μίμηση για πολλούς λαούς, οι οποίοι θα αφυπνιστούν από το λήθαργο που η κοινωνία τους έχει βυθίσει και θα δραστηριοποιηθούν για το καλύτερο μέλλον. Θα αγωνιστούν για την προστασία των δικαιωμάτων τους, για τη διατήρηση της παράδοσής τους και δεν θα σταματήσουν ποτέ να αναζητούν το δίκαιο και το σωστό. Επιπρόσθετα, θα αποδοθεί δικαιοσύνη στο λαό των Ποντίων, καθώς η Γενοκτονία των Αρμενίων που έγινε πάλι από τους Τούρκους την ίδια περίοδο αναγνωρίστηκε, ενώ αυτή των Ποντίων όχι. Σήμερα όλο και περισσότεροι άνθρωποι αναγνωρίζουν τι συνέβη εκείνες τις ημέρες χάρη στο πείσμα και την επιμονή των απογόνων των τραγικών εκείνων Ελλήνων του Πόντου που δεν άφησαν να περάσει ούτε μέρα χωρίς να το υπενθυμίζουν και το διαλαλούν παντού.

Ο ποντιακός ελληνισμός γνωρίζει και απέδειξε ότι μπορεί να αναγεννηθεί από τις στάχτες του, να διατηρήσει ζωντανές τις μνήμες και τον πολιτισμικό θησαυρό των προγόνων του και να τα χρησιμοποιήσει ως οδηγός για το μέλλον του. Η αναγνώριση της Γενοκτονίας των Ποντίων θα είναι η ελάχιστη δικαίωση για την μεγάλη αυτή θυσία τους και ο φάρος για να μην πραγματοποιηθούν τέτοιες πολιτικές ενέργειες στο μέλλον.

Λύκειο 3ο Βραβείο: Μαρέδη Αικατερίνη, 8ο Γενικό Λύκειο Βόλου

Δημοτικό 6ο Βραβείο: Αποστολίδης Χρήστος, 5ο Δημοτικό Σχολείο Δράμας.

«Εκάνε γιαρ το Τσάμπασιν...» τραγουδάει η γιαγιά και τραγουδάω κι εγώ μαζί της. Από τα πρώτα τραγούδια που έμαθα σαν παιδάκι, τότε, που ακόμη δεν μπορούσα να κατανοήσω τις λέξεις «γενοκτονία», «διωγμός», «πόλεμος». Η γιαγιά, δεύτερη πλέον γενιά Ποντίων που ήρθαν να απλώσουν τις ρίζες τους στην Ελλάδα μου μιλούσε συχνά για την «πατρίδα», έτσι συνήθιζε να λέει τον αλησμόνητο Πόντο, έτσι τον έλεγε ο πατέρα της, έτσι το λέω κι εγώ: «πατρίδα».

- Γιαγιά, πες μου για το Καρς...

- Δύο μεγάλες εκκλησίες είχε το Καρς. Τον Αη – Γιώργη και τη Μεταμόρφωση του Σωτήρος. Σχολεία ελληνικά, γυμνάσιο αρρένων και Παρθεναγωγείο. Το Καρς, μήλον της Έριδος για πολλά χρόνια μεταξύ Τούρκων και Ρώσων, όταν το 1919 περιέπεσε στα χέρια των Τούρκων, οι ελληνικοί πληθυσμοί, εγκατέλειψαν το βίος τους, φοβούμενοι τα τάγματα εργασίας (Αμελέ Ταμπουρού) και τις βιαιότητες των Τούρκων, ξεκίνησαν τη δική του Οδύσσεια, στις πόλεις και τα χωριά της άλλοτε Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Στις αποσκευές τους είχαν τις εικόνες των εκκλησιών τους, λίγο χρώμα από τον κήπο τους και την ελπίδα για μια νέα αρχή.

- Γιαγιά, θες να πας στην πατρίδα'

- Θέλω πολύ να πάω πουλί μ'...

Τι κι αν η γιαγιά δεν πρόλαβε να πάει στην πατρίδα της, έζησε μέσα σ' αυτήν από τις μνήμες των γονιών της. Πάντα θα θυμάμαι όσα μου έλεγε: «...τα δέντρα για να ανθίσουν και να φέρουν καρπούς, χρειάζονται τις ρίζες τους...». Η γιαγιά φύτεψε μνήμες, χωρίς μίσος για τους αίτιους και οι μνήμες της έφεραν καρπούς. Υποσχέθηκα, όσο ζω να αγωνίζομαι για την αναγνώριση της γενοκτονίας των Ποντίων, μία αναγνώριση σημαντική, όχι μόνο για τον ελληνισμό, αλλά για όλη την ανθρωπότητα. Ένα μάθημα προς όλους τους ανθρώπους για να μην ξαναδεί η Ιστορία τέτοια γεγονότα

Εκάνε το Τσάμπασιν και απόμειναν οι μνήμες.

Στη Μνήμη της γιαγιάς μου Ολυμπίας και του προπάππου μου Θεοφύλακτου

Γυμνάσιο 1ο Βραβείο: *Κιορίδου Ευστρατία, 1ο Γυμνάσιο Σερρών*

Στον νομό Κοτυώρων του Πόντου βρισκόταν η επαρχία Μελανθίας, της οποίας η πρωτεύουσα ήταν η Μεσσουντιέ. Σε ένα χωριό της επαρχίας αυτής, στο Τσοράκ, ζούσαν οι προπαπούδες μου.

Στην επαρχία αυτή της Μελανθίας κυριαρχούσε ο Σαμή μπέης. Ο άνθρωπος αυτός ήταν ένας πολύ καλός και στοργικός άνθρωπος, ο οποίος ήταν υπέρ της αρμονικής συνύπαρξης των Ελλήνων και των Τούρκων της περιοχής. Τους είχε μεγάλη εμπιστοσύνη τους Έλληνες και αυτό αποδεικνύεται από το ότι είχε στην υπηρεσία του πολλούς Έλληνες. Μάλιστα, ως λογιστή του είχε τον Λάζαρο Σπανίδη, ο οποίος ήταν ξάδερφος του προπάππου μου.

Το 1919, όταν ο Κεμάλ κήρυξε την γενοκτονία, ένας Τούρκος βουλευτής πήγε στη Μεσσουντιέ για να κηρύξει την γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου. Εκεί, σε μια πλατεία της περιοχής συγκέντρωσε όλους τους Τούρκους και τους εκπροσώπους των Ελλήνων και διακήρυξε ότι όλοι οι Έλληνες της περιοχής πρέπει να δεχτούν ως ηγέτη τους τον Κεμάλ και να εξισλαμιστούν ή, στην περίπτωση που δεν δεχτούν να εξισλαμιστούν να δεχτούν ως πατριάρχη τον τουρκοορθόδοξο πατριάρχη Παπαευθύμ, ο οποίος ήταν όργανο του Κεμάλ. Ο Κεμάλ μέσω του Παπαευθύμ ήθελε να ελέγχει τους ορθόδοξους της Μικράς Ασίας και τους Πόντους και να καταργήσει το Πατριαρχείο της Κωνσταντινούπολης.

Επειδή οι Έλληνες δεν δέχτηκαν τις προτάσεις του Κεμάλ, ο βουλευτής αυτός κήρυξε τη γενοκτονία στην περιοχή αυτή. Τότε, ο Σαμή μπέης τον κάλεσε στο σελαμλίκι του για να συζητήσουν για την συμπεριφορά του προς τους Έλληνες. Ο Σαμή μπέης τον υπενθύμισε ότι χάρη στις ψήφους των Ελλήνων της περιοχής εκλέχτηκε βουλευτής και τον είπε ότι αν θα ξανάρθει στην επαρχία της Μελανθίας, θα έρθει για να ενώσει τους Έλληνες με τους Τούρκους της περιοχής και όχι να τους χωρίσει, και τον έδωσε από το σελαμλίκι του. Έτσι, από εκείνη την ημέρα και μετά, ο βουλευτής δεν ξαναπάτησε το πόδι του στην επαρχία της Μελανθίας.

Από το 1929 ως το 1922, δηλαδή στην περίοδο της γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου, ο Σαμή μπέης τους προστάτευε από τους φανατικούς Τούρκους. Με ανθρώπους του έλεγχε τους Τούρκους που ήταν επικίνδυνοι για τους Έλληνες και που ήταν πρόθυμοι να βιαιοπραγήσουν σε βάρος των Ελλήνων της περιοχής. Χάρη στο Σαμή μπέη, την περίοδο της γενοκτονίας δεν υπήρξε κανένα θύμα μεταξύ των Ελλήνων της επαρχίας Μελανθίας. Για το λόγο αυτό, οι Τούρκοι της περιοχής τον χαρακτήριζαν ως «Μητροπολίτη των Ρωμιών», ενώ οι Έλληνες ως «Άγιο» παρόλο που δεν ήταν Χριστιανός.

Το 1923, όταν έγινε η ανταλλαγή των πληθυσμών, ο Σαμή μπέης ανέθεσε σε ανθρώπους του να συνοδέψουν τους «Μελετλήδες», δηλαδή τους Έλληνες της επαρχίας Μελανθίας, ως το λιμάνι των Κοτυώρων και τους επιβίβασαν με ασφάλεια στα πλοία που του έφεραν στην Ελλάδα.

Η ανάμνηση του μπέη αυτού έμεινε έντονα χαραγμένη στα μυαλά των «Μελετλήδων». Γι' αυτό, όταν πριν από σαράντα περίπου χρόνια από σήμερα επισκέφθηκε ο γιος του τα χωριά, στα οποία κατοικούσαν οι Έλληνες πρόσφυγες από την επαρχία Μελανθίας, η υποδοχή του γιου του ήταν πολύ συγκινητική, καθώς και η σκηνή ολόκληρη, η οποία έγινε πιο συγκινητικό όταν οι Έλληνες πρόσφυγες έμαθαν ότι η τελευταία επιθυμία του «Αγίου» τους ήταν να επισκεφθεί ο γιος του τους Έλληνες αυτούς.

Τέτοιοι άνθρωποι, ανεξάρτητα από θρησκεία, εθνικότητα και κοινωνική τάξη, αξίζουν να χαρακτηριστούν ως άνθρωποι. Είναι φωτεινά παραδείγματα ανθρώπινης συμπεριφοράς. Οι Χριστιανοί της επαρχίας Μελανθίας, αν και ήταν Μουσουλμάνος, τον χαρακτήριζαν ως «Άγιο», διότι εφάρμοζε τις αρχές του Χριστιανισμού στην πράξη.

Με νοσταλγία θυμάμαι, την προγιαγιά μου, Τριανταφυλλιά, καθισμένη στην πολυθρόνα και εγώ καθισμένος στα γόνατά της, να ακούσω τις ιστορίες της. Ιστορίες αληθινές, που τότε φάνταζαν σαν παραμύθι. Η ίδια της η ζωή, από τότε που γεννήθηκε, στις αρχές του προηγούμενου αιώνα, στην ένδοξη γη του Πόντου, στην Περιφέρεια της Τραπεζούντας στο χωριό Χαβίενα κοντά στην Αργυρούπολη ή Κιμισχανά. Το τρίτο παιδί της οικογένειας, είχε δύο μεγαλύτερα αδέρφια και μια μικρότερη αδελφή. Ζούσαν με τον παππού και την γιαγιά σ' ένα μικρό σπίτι του χωριού. Ανέσεις και πολυτέλειες δεν υπήρχαν αλλά ήταν ευτυχημένοι.

Όταν, το 1916, οι Νεότουρκοι αποφάσισαν την εξόντωση των ανδρών από 18 έως 60 ετών, ο πατέρας της πήρε τους δύο γιους του, την μικρή του κόρη και την γυναίκα του και ήρθαν στην Θεσσαλονίκη. Πίσω έμειναν, η γιαγιά, ο παππούς και η Τριανταφυλλιά. Από τότε αρχίζουν τα βάσανά της, γιατί κάθε μέρα γινόταν όλο και πιο δύσκολη η επιβίωση λόγω των Νεότουρκων στις περιοχές αυτές. Μικρό παιδί εκείνη τότε, δεν μπορούσε να καταλάβει γιατί δεν μπορούσε να παίξει με τους φίλους της στους δρόμους του χωριού.

Ένα βράδυ, η γιαγιά της, της ανακοίνωσε ότι πρέπει να εγκαταλείψουν το σπίτι τους και ότι είχαν εκεί και να φύγουν για την Ελλάδα. Τρία μερόνυχτα περπατούσαν, σχεδόν όλο το χωριό, για να φτάσουν στο μεγάλο λιμάνι, την Τραπεζούντα. Η Τριανταφυλλιά, δεν είχε δει ποτέ ξανά την θάλασσα, αλλά ούτε και μεγάλη πόλη. Το βλέμμα της έτρεχε ολόγυρα και δεν χόρταινε να βλέπει. Τα μεγάλα αρχοντικά, την προκουμαία, τα εμπορικά με κάθε λογήςπραμάτειες. Αλλά και τους ανθρώπους να τρέχουν εδώ και εκεί ή να πίνουν τους καφέδες τους στα καφενεία. Η χαρά της ήταν μεγάλη, για όλα αυτά τα καινούργια πράγματα που ζούσε, χωρίς βέβαια να έχει συναίσθηση του μεγέθους του Γολγοθά που την περίμενε. Ο παππούς, προσπαθούσε να μάθει για τα πλοία και να εξασφαλίσει θέσεις και για τους τρεις. Οι απαντήσεις που έπαιρνε ήταν συγκεχυμένες. Κανείς δεν μπορούσε να του πει με σιγουριά, πότε θα ερχόταν τα πλοία και πόσους επιβάτες θα μπορούσαν να πάρουν... Και περίμεναν...

Οι μέρες περνούσαν και οι άνθρωποι που κατέφθαναν στο λιμάνι πολλαπλασιαζόταν. Έφταναν από όλες τις μεριές του Πόντου, ολόκληρα χωριά, οικογένειες, άνθρωποι μόνοι. Τα πρόσωπά τους αγέλαστα, κου-

ρασμένα, μουντά. Ο καθένας κουβαλούσε το δικό του πρόβλημα. Οι προμήθειες που είχαν μαζί τους για το ταξίδι τελείωναν. Οι άντρες προσπαθούσαν να βρουν τρόφιμα για τις οικογένειές τους, τα μικρά παιδιά, τους γέροντες, δίνοντας ότι είχαν και δεν είχαν μαζί τους, κοσμήματα, λίρες, χρυσό, οικογενειακά κειμήλια, προκειμένου να εξασφαλίσουν τροφή και νερό για τα παιδιά τους. Η εκμετάλλευση από τους Τούρκους μεγάλη, αλλά και τι μπορούσαν να κάνουν; Με αγωνία περίμεναν τα πλοία τα οποία θα τους μετέφεραν στην νέα πατρίδα, θα τους έπαιρναν μακριά από τους Τούρκους, που χωρίς κανένα δισταγμό τους απειλούσαν, τους χτυπούσαν, και έκλεβαν. Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά οι αρρώστιες άρχισαν να τους θερίζουν. Δυσεντερία, τύφος, ασπία, εξαθλίωση.

Όταν τα πλοία έφτασαν, όλοι έτρεψαν πανικόβλητοι, προκειμένου να εξασφαλίσουν μια θέση σ' αυτά. Πόσο κράτησε το ταξίδι δεν θυμότανε η γιαγιά. Αποχαιρέτησαν βουβά την πατρίδα που έχασαν αναπολώντας τις όμορφες μέρες που πέρασαν εκεί και παρακαλούσαν το Θεό να φτάσουν ζωντανοί στην Πατρίδα.

Σαν αντίκρισαν από μακριά τη Θεσσαλονίκη, τα δάκρυα χαράς αυλάκωναν τα πρόσωπά τους και η αγαλλίαση γέμισε τις καρδιές τους. Βγήκαν ζωντανοί από αυτήν την δοκιμασία και ευχαριστούσαν το Θεό γι' αυτό.

Ο πατέρας της, τους περίμενε στο λιμάνι και εκείνη έπεσε στην αγκαλιά του και έκλαψε με αναφιλητά. Είχε να τους δει, έξι ολόκληρα χρόνια. Σαν έφτασαν στο σπίτι οι φωνές, τα γέλια και τα κλάματα, εναλλάσσονταν. Είχαν τόσα να πουν, να ζήσουν, να θυμηθούν. Αλλά θα ήταν πλέον όλοι μαζί χαρούμενοι και ευτυχημένοι.

Τα χρόνια που ήρθαν ήταν δύσκολα. Ρίζωσαν όμως στην νέα πατρίδα και πάλεψαν με όλες τους τις δυνάμεις γι' αυτό. Έκαναν οικογένειες και αξιώθηκαν να δουν και δισέγγονα. Μα πάντα τα βράδια οι αναμνήσεις κατέκλυσαν το νου, και μι γλυκιά μελαγχολία απλώνονταν στα πρόσωπά τους. Νοσταλγούσαν την πατρίδα τους μα ποτέ δεν την ξέχασαν. Και έτσι καθισμένοι στα γόνατά της, ακούγοντας τις ιστορίες της ζωής, τα βλέφαρά μου βάραιναν και αποκοιμιόμουν στη ζεστή, βασανισμένη αγκαλιά της.

Γυμνάσιο 3ο Βραβείο: Πιστοφίδης Ιωάννης, 2ο Γυμνάσιο Χαριλάου

Δημοτικό 7ο Βραβείο: Μαμάτσιου Βασιλική-Καραγιορδανίδου Μαριαλένα, Δημοτικό Σχολείο Γ. Κοντάρης

Δημοτικό 8ο Βραβείο: Καλημέρη Μαρία, Δημοτικό Σχολείο Γ. Κοντάρης.

Δημοτικό 9ο Βραβείο: Τοπαλίδου Κατερίνα, 8ο Δημοτικό Σχολείο Σερρών.

Μέλη Επιτροπής

Αθανασιάδου Όλγα, Φιλολόγος Εκπαιδευτικός
Αμπερίδου Σοφία, Ζωγράφος Καλλιτέχνιδα
Ζαγγελίδης Κοσμάς, Φιλολόγος Εκπαιδευτικός
Θεοδωρίδου Αλκμήνη, Εκπαιδευτικός Α/θμιας Εκπαίδευσης
Κοντογιάννογλου Ζωή, Φιλολόγος Εκπαιδευτικός
Κουμλίδου-Βασιλάκη Αικατερίνη, Φιλολόγος Καθηγήτρια
Κριτσιβέλα Ελένη, Εκπαιδευτικός Α/θμιας Εκπαίδευσης
Νικολαΐδης Αλέξανδρος, Φιλολόγος Εκπαιδευτικός-
Σχολ. Σύμβουλος Φιλολόγων
Τελόπουλος Θεόδωρος, Εκπαιδευτικός-
Σχολ. Σύμβουλος Α/θμιας Εκπαίδευσης
Τσακόγλου Βασιλική, Φιλολόγος Εκπαιδευτικός

Με μεγάλη χαρά η επιτροπή αξιολόγησης διαπίστωσε ότι οι συμμετοχές των παιδιών στο φετινό διαγωνισμό ζωγραφικής ήταν πολύ περισσότερες από τον προηγούμενο.

Επειδή Πόντος δεν είναι μόνο γενοκτονία και προσφυγιά, φέτος με βάση το θέμα του διαγωνισμού, επιλέχτηκαν για βράβευση έργα που προάγουν την ειρηνική ζωή στον Πόντο και αναδεικνύουν στοιχεία από την πολιτιστική παράδοση και την κοινωνική ζωή.

Η επιτροπή συγχαίρει και ευχαριστεί όλα τα παιδιά για τη συμμετοχή τους.

*η επιτροπή αξιολόγησης των έργων ζωγραφικής
Θεοδωρίδου Αλκμήνη
Τελόπουλος Θεόδωρος
Αμπερίδου Σοφία*

Δημοτικό 10ο Βραβείο: Κουρκουλιώτη Κατερίνα, 8ο Δημοτικό Σχολείο Κορίνθου.

Παμποντιακή Ομοσπονδία Ελλάδος

Συντονιστική Επιτροπή Νεολαίας
 Λ. Νίκης 1, Θεσσαλονίκη Τ.Κ. 54624
 Τηλ. 2310227822, Fax 2310227213
www.neolaia.poe.org.gr
neolaia@poe.org.gr

Ερευνητικό κέντρο "Αγίου Γεωργίου Περιστερεώτα"

Ολύμπου 78, Θεσσαλονίκη Τ.Κ. 54631
 Τηλ. - Fax: 2310271522
www.peristereota.com
admin@peristereota.com